

Sygn. akt V KS 22/18

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **R. B.**

oskarżonego z art. 56 § 1 k.k.s. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 października 2018 r.,

skargi obrońcy oskarżonego

na wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 18 kwietnia 2018 r., sygn. akt IV Ka [...]

uchylający wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 29 listopada 2016 r., sygn. akt IV K [...]

i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania

na podstawie art. 539e § 2 k.p.k.

I. Oddala skargę;

II. Obciąża oskarżonego uiszczoną opłatą od skargi.

UZASADNIENIE

R. B. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., art. 9 § 3 k.k.s. i art. 7 k.k.s.

Wyrokiem z dnia 29 listopada 2016 r., sygn. akt IV K [...], Sąd Rejonowy w S., oskarżonego uniewinnił od zarzucanego mu czynu, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Apelacje od powyższego wyroku wniósł Prokurator Rejonowy w S. oraz Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego w S.

Wyrokiem z dnia 12 czerwca 2017 r., sygn. akt IV Ka [...], Sąd Okręgowy w S., uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Skargę od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w S. wniósł obrońca oskarżonego R. B., zarzucając rażące naruszenie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 167 § 1 k.p.k., poprzez niezasadne uchylenie wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, podczas gdy w sprawie nie zachodziła potrzeba ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości, a podstawą dla uchylenia wyroku nie mogła być odmienna (a jednocześnie nietrafna) ocena Sądu odwoławczego, co do zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i przeświadczenie tego Sądu, co do wydania wyroku Sądu pierwszej instancji z obrazą art. 7 k.p.k., jak też podstawą dla uchylenia tego wyroku nie mogło być przyjęcie przez Sąd odwoławczy, że Sąd *meriti* zaniechał aktywności dowodowej z urzędu.

W konkluzji obrońca oskarżonego R. B. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Skarga ta została uwzględniona i wyrokiem z dnia 16 stycznia 2018 r., w sprawie o sygn. akt V KS [...]/17, uchylono wyrok sądu odwoławczego i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Po ponownym rozpoznaniu apelacji Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2018 r., w sprawie o sygn. akt IV Ka [...], uchylił zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonego przekazał Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Skargę na wyrok złożył obrońca oskarżonego. Zaskarżając wyrok w całości, zarzucił mu: *"obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a to:*

1.1. *art. 437 § 2 KPK w zw z art. 7 KPK poprzez niezasadne uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w S. z 29 listopada 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV [...] i przekazanie sprawy oskarżonego R. B. do ponownego rozpoznania, podczas gdy podstawą dla uchylenia wyroku nie mogła być odmienna (a jednocześnie nietrafna) ocena Sądu Odwoławczego, co do zgromadzonego w sprawie materiału*

dowodowego, i przeświadczenie tego Sądu, co do wydania wyroku Sądu I instancji z obrazą art. 7 KPK;

1.2. art. 437 § 2 KPK w zw. z art. 454 § 1 KPK w zw. z art. 7 KPK poprzez niezasadne uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w S. z 29 listopada 2016 r. w sprawie o sygn. akt IV K [...] i przekazanie sprawy oskarżonego R. B. do ponownego rozpoznania z powodu rzekomo błędnej oceny dowodów i istnienia podstaw do skazania oskarżonego, podczas gdy przedstawiona przez Sąd Odwoławczy ocena dowodów nie daje podstaw do kategorycznych stwierdzeń, co do winy oskarżonego;

1.3. art. 437 § 2 KPK w zw. z art. 433 § 1 KPK w zw. z art. 434 § 1 KPK poprzez rozpoznanie apelacji obu oskarżycieli z przekroczeniem granic wynikających z podniesionych w apelacji zarzutów i uchylenie wyroku z powodu rzekomo niewłaściwego zastosowania reguły in dubio pro reo, podczas gdy oskarżyciele nie sformułowali zarzutu naruszenia art. 5 § 2 KPK, a uchylenie wyroku na tej podstawie nastąpiło w związku z tym z obrazą art. 437 § 2 KPK.”

Podnosząc takie zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

W pisemnym stanowisku Prokurator Rejonowy w S. wniósł o oddalenie skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga okazała się niezasadna. Odnosząc się do podniesionych w niej zarzutów (art. 539f k.p.k. w zw. z art. 536 k.p.k.) trzeba na wstępie dostrzec, że zupełnie chybione są zarzuty skargi w pkt 1.1 i 1.3. Sąd odwoławczy w ramach zarzutu obrazy art. 7 k.p.k., zarzutu zawartego w apelacji prokuratora, dokonał kontroli oceny materiału dowodowego i wyraził pogląd, iż zarzut ten okazał się trafny (str. 2-5 uzasadnienia wyroku sądu II instancji). Wskazał także w oparciu o jakie okoliczności, wynikające z całokształtu materiału dowodowego, możliwe jest przyjęcie umyślności w zachowaniu oskarżonego (str. 5-6 uzasadnienia). Takiej oceny materiału dowodowego w skardze na wyrok kasacyjny nie sposób zakwestionować; ocena materiału dowodowego (art. 7 k.p.k.) jest bowiem domeną sądu, a podstawą skargi może być tylko niezasadne uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji na skutek naruszenia art. 437 § 2 k.p.k. lub zaistnienia uchybień

określonych w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 539a § 3 k.p.k.). Można więc jedynie podnosić w skardze, że tak dokonana ocena dowodów nie dawała podstaw do uchylenia wyroku na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. Podobnie rzecz przedstawia się z zarzutem w pkt 1.3. Już wskazano powyżej, że sąd odwoławczy swoje rozważania w aspekcie trafności oceny dowodów czynił w oparciu o przepis art. 433 § 2 k.p.k., albowiem w apelacji prokuratora postawiono zarzut naruszenia przepisu art. 7 k.p.k. Nie jest również trafny zarzut postawiony w pkt 1.2 skargi. Na wstępie trzeba jednak podnieść, że uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego w zakresie, w jakim wskazuje na konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku sądu pierwszej instancji nie jest wzorem przejrzystości i spójności poczynionego wyводу. Z jednej strony bowiem sąd ten, sumując swoje uwagi na tle zarzutu obraży art. 7 k.p.k., podkreśla, że przedstawione w akcie oskarżenia dowody, prawidłowo ocenione, dają możliwość – bez uzupełnienia materiału dowodowego – na przypisanie oskarżonemu świadomego, umyślnego działania, by w dalszej części uzasadnienia wskazać, iż przy ponownym osądzie Sąd Rejonowy dokona powtórnej oceny dowodów, kierując się zasadami logicznego myślenia, wiedzy oraz doświadczenia życiowego, przy powtórzeniu przewodu sądowego; to ostatnie stwierdzenie mogłoby sugerować przeprowadzenie na nowo przewodu sądowego w całości. Jednak już wskazana w końcowej części uzasadnienia uwaga o podstawie prawnej wyroku, tj. przywołanie przepisu art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 454 § 1 k.p.k. wyraźnie wskazuje, że uchylenie zaskarżonego apelacjami wyroku nastąpiło z uwagi na niemożność wydania przez sąd odwoławczy wyroku skazującego, a więc z uwagi na regułę *ne peius* przewidzianą w art. 454 § 1 k.p.k.

Z tych wszystkich powodów skargę należało oddalić. Wobec oddalenia skargi należało skarżącego obciążyć uiszczoną opłatą od skargi. Natomiast wobec tego, że postępowanie skargowe toczy się w nurcie zasadniczym postępowania karnego, brak jest podstaw do stwierdzenia, iż w tej fazie wyodrębnione zostają także wydatki związane z tym postępowaniem.